

Datum: 27.10.2019
Medij: Kurir
Rubrika: Bez naslova
Autori: Redakcija
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 3135
Tiraž: 70000

Naslov: KAKO DANAS IZGLEDA SLUŽENJE VOJNOG ROKA

Strana: 1,8,9,10,11

Datum: 27.10.2019
 Medij: Kurir
 Rubrika: Bez naslova
 Autori: Redakcija
 Tema: Vojska Srbije

Napomena:
 Površina: 3135
 Tiraž: 70000

Naslov: KAKO DANAS IZGLEDA SLUŽENJE VOJNOG ROKA

Strana: 1,8,9,10,11

Kurir SPECIJAL

Rado ide Srbin u vojnike

KAKO DANAS IZGLEDA DOBROVOLJNO SLUŽENJE VOJNOG ROKA U VOJSCI SRBIJE

„Ko sme, taj može. Ti ne znaš za strah, a ko ne zna za strah, taj bije i ide napred!”

Živojin Mišić, srpski vojvoda

8. JUNA 2006.

zvanično je stvorena Vojska Srbije

AUTOR
 Dušan STAMENKOVIĆ

KURIR www.kurir.rs |

DAN U UNIFORMI REPORTER KURIRA

VOJSKA UČI PRIJATELJSTVU I HRABROSTI

AL' JE TEŠKO PROBUDITI SE PRE ŠEST

Sve pod konac Predstavljamo kako izgleda život mladića i devojaka na dobrovoljnom služenju vojnog roka u kasarni „Aerodrom“

Sveže oktobarsko jutro. Zastava Srbije, uz prijatan zvuk trube, lagano se pela na vrh jarbola.

Vojnici, u stavu mirno, s ispruženim rukama prinosenim čelu, stajase pred njom izražavajući ljubav i poštovanje prema svojoj državi, svojoj domovini. Kad trobojka doseže do vrha - muzika trube išče-znu, a vojnici potom spustiše ruke. I tako jedan vojnički dan zvanično poče.

Svet vojske

S ranom zorom, nekoliko sati pre ceremonije podizanja

zastave, koja se svakog dana odvija u isto vreme, reporteri Kurira pristigli su u kasarnu „Aerodrom“ u Somboru - najveću kasarnu u Srbiji, koja se prostire na 707 hektara površine, a u kojoj je smešten Prvi centar za obuku vojnika. U njoj su, uglavnom, raspoređeni vojnici čiji su domovi u Vojvodini i Beogradu.

Imali smo priliku da provedemo jedan dan s mladićima i devojkama koji služe vojni rok u ovoj kasarni.

Služenje vojnog roka traje šest meseci.

Po zaslugi

IZLAZAK U GRAD

Ko zasluži - gradom kruži! Vojnici koji su u toku dana pokazali najveći trud na kraju bivaju nagrađeni, i to izlaskom u grad. Onima koji su briljirali starešine daju odobrenje da napuste kasarnu i uživaju u znamenitostima Sombora. Izlazak u grad odobrava se sredom, subotom i nedeljom. Nagrađeni vojnici mogu da izadu posle ručka i da se vrate do 21.30 kako bi se pripremili za spavanje.

Gušteri...
 Marko Spasojević
 i Bojana Ivanović

Vojnik Bojana Ivanović: Prvi susret s oružjem je lepo iskustvo. Naravno, svi se nadamo da nikada nećemo morati da ga upotrebimo

U PRVOM CENTRU ZA OBUKU VOJNIKA U SOMBORU

Pušku rasklopi...
Oružje mora da se pazi

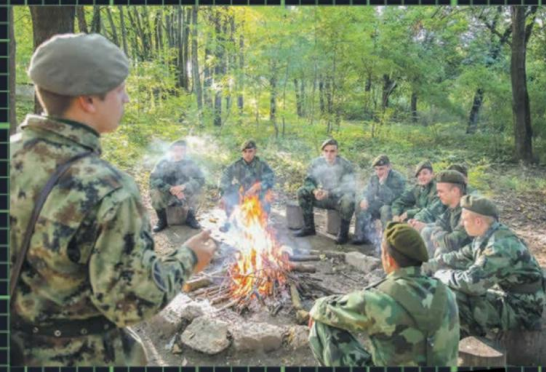
Jutarnja gimnastika nije za šalu. Pre nego što se vojnici pripreme za vežbanje moraju da izglancaju obuču tako da se mogu ogledati u njoj, a gornji deo uniforme mora biti do perfektnosti sklopljen i složen na predviđeno mesto

FOTO: NEMANJA NIČIĆ

Jutarnja fskultura...
Vojnički sklekovi

Da se sija ko tepsija...
Čišćenje čizama

VRSTE OBUKE

- **Strojeva obuka** (uvod u svet vojske)
- **Taktička** (prva pomoć, kretanje, puzanje...)
- **Vatrena** (upoznavanje i korišćenje oružja)
- **Fizička** (podizanje fizičke spreme)
- **Pravila službe** (kako se koja dužnost obavlja)

Fizička sprema DEVOJKA RADI 80 SKLEKOVA

U tekstu smo već pomenuli da obuka vojnika, pogotovo fizička, nije šala. To saznanje podebljao sam kada sam saznao da u četi postoji vojnik ženskog pola koji može da uradi 80 muških sklekova u seriji! Da, toliko! A muškarci mogu... isto mnogo!

Naš vodič bio je poručnik Jakovljević, koji je tri godine u službi, a koji nas je dočekaio vojničkim pozdravom - gestom poštovanja i poverenja. - Dobro došli u svet vojske - reče nam poručnik, a potom pokaza rukom u pravcu jednog objekta i dodade: - Pođite za mnom.

Putem koji se proteže unu-

tar kasarne pešačili smo, otprilike, stotinak metara, a kad skrenusmo u jednu pobočnu ulicu, pred nama sinu omanja zgrada okružena drvećem. Ušavši u nju, poručnik je iz džepa izvukao dva ključa.

Spavaonice

- Ovde je vaše prenočište - rekao je, a zatim otključao vrata jedne sobe, a odmah potom i druge. Predao nam je ključeve i ostavio nas da raspakujemo stvari.

Spavaonice koje su nam dodeljene bile su dvokrevetne. U jednoj je bio smešten vozač, a u drugoj foto-reporter i ja. U levom uglu naše sobe, tik pred vrata, ugledao sam metalnu vojničku kasetu, koja služi za slaganje odeće i obuće. Naspram nje bio je postavljen visoki drveni čiviluk. Posteljni na krevetima bila je besprekorno nameštene, a pokrivači sklopljeni. Staklena kugla, koja je visila s plafona, osvetlja-

vala je prostoriju koju sam nazvao „soba s pričom“, jer sam u njoj mogao da čujem odjek prošlosti, sva čutanja i izgovorene reči.

Pošto sam raspakovao prtljag, neko je pokucao na vrata i ona se potom otvorile. Bio je to poručnik Jakovljević.

- Znam da niste vojska, ali baš kao za njih, i za vas danas važe ista pravila. Najpre ću vas odvesti u restoran na doručak, a potom idemo u logorski prostor. Nema povlastica za vas! - grunu poručnik i grohotom se nasmeja.

- Poručniče, i mi novinari smo - na neki način - vojska. Samo su naše oružje reči, a mete prazne stranice - odgovorio sam i prostorijom ponovo zavlada smeh.

Jutarnja sirena

Tačno u šest sati ujutro oglasila se sirena. To je bio znak za ustajanje. Vojnici su, kao što pravila nalažu, namestili kre-

vete, obavili ličnu higijenu i pošli na doručak. Podosmo mi s njima.

Prostrana sala u kojoj obeduju svetla je i prijatna, a broji nekoliko desetina stolova i klupa za sedenje. Pod prozorima, duž zida, postavljena je metalna polica s poslužavnicima. Uzeli smo pribor za jelo i poslužavnike i stali u red za hranu. Tog jutra na meniju beše odrezak od govedeg mesa, čaša kisele pavlake, hleb i šolja čaja.

- Vojniče, kako ti se čini hrana? - upitao sam mladića koji je sedeo za stolom pored nas.

- Ekstra - rekao je kroz osmeh. - Idem i po repete - isceri se i nastavi da jede.

Miris baruta

Posle doručka podosmo u logorski prostor. Vozeći se automobilom, primetili smo četu mladih i kompletno opremljenih vojnika koja je promicala ostavljajući za sobom drum,

Priprema za svaki zadatak...
Vežba kamufliranja

Kurir SPECIJAL

Rado ide Srbin u vojnike

KAKO DANAS IZGLEDA DOBROVOLJNO SLUŽENJE VOJNOG ROKA U VOJSCI SRBIJE

”
Srpska vojska je prva i najhrabrija vojska u Evropi. Ja to znam iz sopstvenog iskustva

Josif Habzburški, austrijski princ i mađarski maršal

23. APRILA

Vojska Srbije proslavlja svoj praznik, dan podizanja Drugog srpskog ustanka 1815.

AUTOR
Dušan STAMENKOVIĆ

SADRŽAJ LOGORSKOG PROSTORA

- ambulanta
- PP spremište
- sanitetsko vozilo
- cisterna sa pijaćom vodom
- učionica
- umivaonik
- drvljanik
- trpezarija
- prijavnica
- vojnički i starešinski šatori
- mesto za postrojavanje
- logorska vatra

ogoleo i beo, prošaran samo lišćem. Nedaleko od nje, ležeći u travi, druga grupa čete vežbala je nišaneći puškama mete i nastojeći da savlada trzaj cevi. Vazduhom se širio miris planulog baruta.

Logorsku prijavnicu čuvalo je vojnik s puškom na ramenu. Na znak poručnika Jakovljevića podigao je rampu i pustio nas unutra. Da smo se na tom mestu našli bez pratnje nekog vojnika - postali bismo istorija. Pored dežurnih ne može ni muva da proleti, a da ne privučete njihovu pažnju.

Na ulazu u logorski prostor dočekaše nas major Milović i komandir Đekić.

Pogledom sam prešao preko okruženja. Na travi, među drvećem, ugledao sam 16 vojničkih šatora za spavanje i još tri, malo prostranija, za starešine. Među krilima vojničkih šatora, u vrećama, spava po šest vojnika.

- Trebalo nam je malo vremena da se naviknemo, ali sada spavamo kao bebe - reče mi jedan vojnik.

- Teško da bih ja tu zaspao - rekoh odlučno. - Šta ako ima buba? - upitao sam ga tiho, da me ostali ne čuju.

Šuštanje pod vrećom

Vojnik se nasmeja, pa reče: - Dešava se ponekad da pod vrećom čujemo neko šuštanje, neko pomeranje. Ako je telo u takvom položaju da možeš da se jako priljubiš uz zemlju - ti to i uradiš. Sve dok šuštanje ne prestane. Ako ne prestane - bože moj, niko još nije stradao od bube.

- Dobro... - rekoh i pogledah u zemlju poraženo. - Ja bih

probudio celu kasarnu dok je se ne otarasim - zakopah se još više, pa podoh dalje.

Tada mi je prišao komandir Đekić i rekao:

- Vreme je za jutarnju gimnastiku.

- Mislite da ja... ovaj... radim... ne? - prestravih se, vađeci se da nisam poneo dobre patike.

- Tebe čekamo dogodine! Sad će da vežbaju oni koji su već ovdje. Bez brige - reče komandir Đekić i svi prasnusmo u smeh.

Jutarnja gimnastika

Jutarnja gimnastika, međutim, nije za šalu. Pre nego što se vojnici pripreme za vežbanje moraju da obavie određene stvari, kao, na primer, da izglančaju obuču tako da se mogu ogledati u njoj. Takođe, gornji deo uniforme mora biti do perfektnosti sklopljen i složen na predviđeno mesto. Dok se to ne obavii valjano - komandir neće dunuti u pištaljku.

Ali i ako su vojnici na služenu vojnog roka tek od prvog septembra, oni su već savladali gradivo. Bili su besprekomi.

Gimnastika je trajala dva desetaka minuta, a onda je komandir Đekić odsvirao kraj. Potom podoh u oblazak logorskog prostora.

Učionica

S desne strane vojničkih šatora stacionirana je ambulanta koja brine o zdravlju vojnika. Na desetak metara od nje nalazi se takozvano PP spremište, u kojem je složen alat za čišćenje prostora - metle, grabulje, dubrovnici...

Mada nisu u školi, i dalje ak-

KURIR www.kurir.rs |

Pozdrav zastavi...
Ovakvo počinje i završava se vojnički dan

ISTORIJA KASARNE „AERODROM“ OD VERMAHTA DO PRVOG CENTRA ZA OBUKU

Na aerodromu je tokom pedesetih godina 20. veka bila stacionirana i 63. desantna padobranska brigada JNA, sa celokupnom opremom i avionima

Na mestu nekadašnje velike gradske Bukovačke šume, koja je iskrčena početkom sedamdesetih godina 19. veka, s leve strane puta prema Apatinu, mađarska vojska i nemački Vermaht su između 1942. i 1944. podigli vojni aerodrom. Na izgradnji aerodroma su radili Somborci i stanovnici okolnih naselja. Na aerodromu su najpre bili stacionirani avioni sovjetske, američke i jugoslovenske (partizanske) avijacije, koji su odavde leteli u vojne misije tokom završnih borbi za oslobođenje Jugoslavije. Po završetku rata, na somborskom aerodromu bio je smešten 111. lovački vazduhoplovni puk Jugoslovenske armije, sa tri eskadrile naoružane sovjetskim vojnim avionima „jak“, a od leta 1945. ode su bili smešteni 421. i 422. jurišni vazduhoplovni puk Jugoslovenske armije. Somborski aerodrom je nakon rata dobio status vazduhoplovnog garnizona, a ovdje je, između 1948. i 1954. godine, bila smeštena i Vazduhoplovna industrijska škola. Na aerodromu je pedesetih godina 20. veka bila stacionirana i 63. desantna padobranska brigada JNA.

Krajem decembra 1953. godine osnovan je Vazduhoplovno-nastavni centar, čiji je osnovni zadatak bio obuka mladih vojnika (regruta) za potrebe jedinica RV i PVO. Danas se na prostoru somborskog aerodroma nalazi Prvi centar za obuku Vojske Srbije.

VOJNIČKA MENZA

Nema napretka ako se ne jede dobro. Kuvari u vojničkom restoranu zato brinu o stomacima vojnika. Meni je uvek bogat, hrana raznovrsna i sveža. Jelovnik izgleda, otprilike, ovako:

goveđe meso • špageti bolonjeze • crvene čorbe • supe • cvekla • kupus • voće • povrće • čajevi • mlečni proizvodi • hleb

- Vojniče, kako ti se čini hrana?
- upitao sam mladića koji je sede za stolom pored nas.
- Ekstra - rekao je kroz osmeh.
- Idem i po repete - isceri se i nastavi da jede.

Za sve spremni...
Desantna akcija

Vojnik:
Trebalo nam je malo vremena da se naviknemo na spavanje u šatoru, ali sada spavamo kao bebe

centa stavljaju na sticanje znanja, pa im je u logorskom prostoru na raspolaganju i učionica u kojoj izlazu svoje predloge, primedbe i organizuju sastanke. Ona sadrži veliku školsku klupu i desetak stolica. U blizini su smešteni umivaonik za ličnu higijenu i treperarija.

Najslade sam ostavio za kraj - logorsku vatra ili, ako vam je tako lakše, mesto za odmor. Tu se vojnici okupljaju dva puta dnevno, po podne i uveče, i razgovaraju o svemu što im preleti preko uma. Želeo sam to da iskoristim, pa sam prišao grupi vojnika i poručio im da ću uveče doći da pričamo.

Poligon za obuku

Posle upoznavanja s logorskim prostorom krenuli smo na poligon za obuku. Tamo nas je dočekala grupa vojnika spremna da nam demonstrira umeće. Bili su pod punom opremom: uniforme, puške, granate, šlemovi, zaštitne maske.

Na komande starijeg vodnika kao od šale su prolazili kroz kanal u koji je prethodno bačena dimna bomba, preskakali prepreke, u različitim položajima prelazili preko sajle i savladavali tržaj „kalašnjiko-

va“. Bili su sigurni u sebe. Borbeni. Neprikosnoveni. Samim tim, zaslužili su odmor i dobru zakusku.

Sat je otkucuo 14.50. Bilo je vreme za ručak. Kamion s hranom parkirao se u blizini poligona za vežbanje. Takvo je pravilo kad su vojnici u logorskom prostoru. Uzeli su svoje porcije i s nogu pojeli čorbu s hlebom i salatou od cvekle. Isto uradismo i mi.

Spuštanje zastave

Potom je usledio popodnevni odmor, a nakon toga popodnevna obuka. Uveče, tačno u 18.55, kao i svakog dana, spušta se zastava. Svi vojnici, ma gde god da se nalaze u tom trenutku, ustaju i stoje mirno u znak poštovanja.

Ispativši ceremoniju, vratili smo se u kasarnu. Večera je bila servirana u 19 časova. Ovoga puta na meniju su bile bolonjeze i salata od cvekle.

Gde je dobro - tamo je otadžbina

Noć je jednim zevom prugotala grad, a nebo je bilo osuto sjajnim zvezdama. Logorska vatra pucketala je pred nogama vojnika čije su senke plovile po zagrejanju zemlji. Se-

deli su u miru na panjevima i čutali. Jedno mesto sačuvali su za mene.

Prekinuo sam tišinu pitanjem:

- Zbog čega ste odlučili da dobrovoljno služite vojni rok?
- Zbog domovine i otadžbine - reče vojnik Bojana Ivanović (19) iz Novog Sada.

Pogledao sam ispitivao njegove oči i sačekao da nastavi.

- Gde je dobro - tamo je otadžbina - dodade vojnik. - A nama je ovde dobro. Mala smo zemlja, ali niko ne voli domovinu zato što je velika, već zato što je njegova.

- Da li ti je bilo teško da se navikneš na vojnički režim? - upitah je.

- U početku da, ali smo se brzo uklopili. Najzanimljivija je bila vežba gađanja - reče vojnik Ivanović.

- Da li te je strah da pucaš?

- Ne, samo sam bila uzbuđena. Prvi susret s oružjem je lepo iskustvo. Naravno, svi se nadamo da nikada nećemo morati da ga upotrebimo, ali ako do toga dođe - biće neizbežno - reče mladi vojnici dodade da će po završetku služenja vojnog roka pokušati da upiše Vojnu akademiju.

Patriotizam i tradicija

Ponovo zavladala tišina, ali ne zadugo.

- Meni je, bogami, u početku bilo teško da ustanem u šest sati - prekide je vojnik Marko Spasojević (23) iz Kraljeva i svi se nasmejasmo.

- Isto tako mi je bilo teško da se naviknem da je nas 15 u sobi, ali sada su mi svi ti ljudi kao braća. Mislim da ćemo i posle ovoga ostati drugari. Zar ne,

momci i devojke? - upita kolege, a oni klimnuše glavom.

- Šta vas je motivisalo da donesete odluku da se dobrovoljno prijavite u vojsku - bilo je moje sledeće pitanje.

- Patriotizam i tradicija! - dreknju većina uglas. - Trebalo bi da svi ljudi prođu vojnu obuku. To je neverovatno iskustvo, a pritom i korisno.

Logorska vatra

Logorska vatra se polako gasila. Jedan vojnik uzme drva iz drvlanika i donese da je ponovo raspali. Potom sam postavio jedno od ključnih pitanja: - Čemu vas je boravak u vojsci naučio?

Pogledaše se, kao da se očima dogovaraju ko će odgovoriti.

- Prijateljstvu, posvećenosti, upornosti i hrabrosti - odlučio uzme reč vojnik Bojana Ivanović. - Uče nas da živimo pravilno i zdravo. Naučili smo mnogo o poštovanju, časti i ljudskosti, a prema nama se ophode kao prema vlastitim sinovima. Naučili smo da je dati život za domovinu časno i dično, ali da je slade za nju živi. I poslednje, ali ne manje važno, naučili smo da nameštamo krevete nakon ustajanja! - završi vojnik i osmesi ponovo odjeknuše daleko.

Tim razgovorom naše putovanje kroz svet vojske završilo se. Bilo je vreme da se vratim u kasarnu. Ušavši u sobu, naslonio sam glavu na jastuk i utonuo u san. Ujutro nas je pred spavaonicama sačekao poručnik Jakovljević i pozeleo nam srećan put. Seli smo u auto i pošli put Beograda, a kasarna „Aerodrom“ se ubrzo našla iza naših leđa.

2011.

GODINE UKINUTO JE OBAVEZNO SLUŽENJE VOJNOG ROKA

6

MESECI TRAJE DOBROVOLJNO SLUŽENJE VOJNOG ROKA

19-30

GODINA MOGU IMATI MLADIĆI I DEVOJKE KOJI SE PRIJAVE U VOJSKU

75%

MLADIH OD 16 DO 19 GODINA RADO BI IŠLO U VOJNIKE

63%

MLADIH JE ZA PONOVNO UVODENJE OBAVEZNOG VOJNOG ROKA

77%

MUŠKARACA PODRŽAVA PONOVNO UVODENJE OBAVEZNOG SLUŽENJA VOJSKE

74%

ŽENA PODRŽAVA PONOVNO UVODENJE OBAVEZNOG SLUŽENJA VOJSKE

20. septembra

VOJNICI NA ODSLUŽENJU VOJNOG ROKA SU POLOŽILI ZAKLETVO U CENTRIMA ZA OBUKU U SOMBORU, VALJEVI I LESKOVCI